

Baruch Elron

Recunoaștere și apreciere

În ultimii ani am publicat și tradus cărți de artă despre munca și activitatea pictorului Baruch Elron, (Barbu Teodorescu 1934-2006). Baruch s-a născut în România la București, într-o familie de evrei sefarzi.

Elron a studiat pictura la Academia de Arte Plastice Nicolae Grigorescu din București. Printre profesorii săi s-au numărat marii artiști: Corneliu Baba, Alexandru Ciucurencu, Jean Alexandru Steriadi și Yosef Molnar. În timpul studenției, Elron a făcut mai multe călătorii de studiu la Moscova, Praga și Budapesta, unde și-a petrecut timpul în muzee, studiind marii maestri. În 1958, i s-a acordat Premiul de Excelență la Târgul Internațional de Artă de la Rio de Janeiro, Brazilia. Un an mai târziu, la Moscova, a primit premiul Festivalului Tineretului din Moscova. După absolvirea academiei, a început să lucreze ca artist grafic, ca ilustrator de cărți și în publicitate. În 1960, a primit Premiul pentru ilustrație de carte la Târgul de carte de la Dresda, în Germania.

În 1961, s-a căsătorit cu Lydia Elron și împreună cu ambele familii au emigrat în Israel, doi ani mai târziu. La plecarea din România, oficialii comuniști l-au împiedicat să își ia propriile tablouri, astfel că toate lucrările sale de până atunci au fost abandonate în România. Începutul în Israel a fost dificil, odată cu nașterea primului copil al cuplului și participarea lui Elron la cele trei războaie ale Israelului, care au urmat. După ce a lucrat în publicitate și în

departamentul de reconstituire a poliției, Elron a decis că nu-și poate dedica timpul la altceva în afară de pictură. Astfel a creat o vastă colecție de artă plastică, desene, instalații, ceramică pictată, dar și o activitate expozițională, susținută.

În 1966, a avut prima sa expoziție personală la Tel Aviv, urmată îndeaproape de multe altele: New York City (1967), Montreal și Toronto (1969). Între anii 1974-1976, a participat la Târgul Internațional de Artă de la Düsseldorf și Köln, în Germania. În anii următori, a avut expoziții personale în aproape toate marile orașe din Germania și în muzee precum Muzeul de Artă Solingen și Muzeul Gustav Lubke.

A expus, de asemenea, în Franța, Austria, Quadriennale di Roma Italia, Belgia, Croația, Abidjan, România, Statele Unite și, bineînțeles, în Israel, printre multe alte țări. În 1997, a primit Premiul ACMEOR pentru Arte Plastice, iar în 1998 Baruch Elron a primit Premiul Jubileului Israelului, pentru realizări artistice și culturale. În 2000, i s-a oferit premiul de recunoaștere specială în partea Fundației Ianculovici, din Haifa. Între 1985 -1994, Baruch Elron a fost președintele Uniunii Artiștilor din Israel. De asemenea, a predat pictura la Muzeul de Artă din Herzliya, la Casa Luptătorilor (unde a folosit pictura pentru a-i trata psihologic pe soldații răniți din Israel) și la Universitatea Populară. După decesul lui Elron soția sa **Lydia Elron** a continuat cu energie și dedicație răspândirea moștenirii artistice prin tipărire de cărți și participare la numeroase expoziții postume (în Israel, Franța, Moscova).

Ne bucură recenta, deosebita veste a acceptării unei donații Elron - Muzeului Tel Aviv - pentru colecția sa de picturi permanente. Este vorba de un tablou realizat în genul preferat al artistului: stilul - realist fantastic - bogat în simboluri și alegorii. Pictura aleasă de muzeu se numește **Artistul ca un martir al secolului XX** (tehnică mixtă 110x75cm) - 1997.

Pictura conține o serie de mesaje distopice produse de prezența unui artist neconvențional, așezat în prim plan la masa sa de lucru. Figura artistului așezat la o măsuță modestă este Don - Quijotiană, pe cap poartă cununa de spini ai martirului

creștin doar că în trecerea timpului spinii au crescut și au fost invadați de pânze transparente de păianjeni. Obiectele așezate pe masă sporesc confuzia artistului visător care folosește spinii la scris, spectatorul fiind studiat de ochii de oțel ai unei pâlnii* întoarse spre noi cei din exterior.

Veșmintele artistului dovedesc indecizie, pe o mână el poartă o banderolă florală, pe când mâna stângă este mascată de o dantelă din secolul precedent. Câteva bile transparente (la Elron simbol al continuității și al călătoriei spiritului prin timp) sunt și ele prezente în acest plan. Ideea lor este că suferința individului este continuă și prezentă în orice moment al existenței. În planul trei zărim siluete

umane, scheletice, care poartă saci sau lucrează un pământ agricol sub un cer negru probabil poluat de fumul coșurilor industriale din zare. Personajele din planul II - fac legătură între trecerea timpului și prezentul nostru.

Cel puțin opt personaje decupate din perioade diferite (pălăriile, moda hainelor, bastoanele și lenjeria unicei femei din grup produc aluzia diverselor epoci din secolul XX) culminând cu personajul grăbit din dreapta care poartă un jurnal rulat sul într-o mână și în cealaltă telefonul mobil cuplat la o antenă lungă extinsă spre cer.

Acum mesajul este complet. Schimbările rapide, morala în declin, neputința de a comunica coerent izolează artistul într-o lume a lui populată de vise, de frustrări, de foi goale în ciuda conștientizării rolului său de a immortaliza viziunea lumii externe, uneori copleșită de cea internă așa cum

Wiliam Blake scria:

Această viața închide ferestrele sufletului

Păcălește cerul de la pol la pol

Și te face minciuni să crezi

De nu le vezi prin ai tăi ochi...

Notă

* În torturile inchiziției se foloseau pâlnii de metal prin care persoana - subiectul chinurilor era forțată să înghită mari cantități de lichid.

AG - SAGA 2022

Adrian Grauenfels

Baruch Elron - La magie du pinceau

9782494015043 Prix France : 39 €